

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP eUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/644/2024/15356/KS

Katowice, dnia 26 listopada 2024 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 570 ze zm.), oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 dalej jako: „kpa”).

w związku z odwołaniem wniesionym przez EKO-MIX Recykling Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, reprezentowaną przez pełnomocnika radcę prawnego Antoninę Krzakała od decyzji Prezydenta Miasta Tychy z dnia 22 lipca 2024 r. znak: RKO.6220.32.2022 odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa Kompleksowego Systemu Gospodarki Odpadami Zakładu Przetwarzania Odpadów w Sosnowcu przy ul. Grenadierów”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Katarzyna Stebnicka - sprawozdawca
Członkowie: Anna Kajzerek – Dziwoki
Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2024 r.

o r z e k ł o

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 22 lipca 2024 r. znak: RKO.6220.32.2022 organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za zajęciem stanowiskiem w sprawie.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie złożyła strona reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Antoninę Krzakałą. Pełnomocnik strony zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

1. art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i błędne uznanie, że planowane przez Odwołującego przedsięwzięcie pod nazwą „Budowa Kompleksowego Systemu Gospodarki Odpadami Zakładu Przetwarzania Odpadów w Sosnowcu przy ul. Grenadierów” jest niezgodne z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego przedłożonymi w sprawie, podczas gdy z ich treści wynika, że eksploatacja Zakładu Przetwarzania Odpadów w sposób opisany w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia jest prawnie dopuszczalna, co w konsekwencji doprowadziło do wydania zaskarżonej Decyzji z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa miejscowego;

2. art. 80 k.p.a. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów i błędne uznanie, że przedsięwzięcie nie jest zgodne z treścią miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co mogło mieć wpływ na wynik sprawy, albowiem wskutek powyższego Organ uznał za bezprzedmiotowe przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie;

3. art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego polegającej na pominięciu faktów mających istotny wpływ na wynik sprawy, braku oceny całości zgromadzonego materiału dowodowego i wydanie decyzji w oparciu wyłącznie o prywatną opinię wykonaną na zlecenie Organu;

4. art. 84 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a. poprzez nienależyte przeprowadzenie niezbędnego

postępowania dowodowego oraz poprzez brak dokonania weryfikacji i oceny opinii biegłego przez Organ, co mogło mieć wpływ na wynik sprawy;

5. art. 7 k.p.a., art. 8 k.p.a. i art. 77 § 1 k.p.a. poprzez brak prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie oraz w sposób obiektywny, a także poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w sprawie i ustalenia, że Odwołujący spełnia wszystkie wymogi pozwalające na wydanie pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanego przedsięwzięcia, co mogło mieć wpływ na wynik sprawy;

6. art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a. i art. 107 § 1 i 3 k.p.a. poprzez nienależyte przeprowadzenie niezbędnego postępowania dowodowego oraz poprzez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej Decyzji, co mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

W konsekwencji pełnomocnik wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji organu I instancji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Organowi pierwszej instancji; przeprowadzenie przez organ postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego celem wykazania faktu, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Pismem z dnia 26 sierpnia 2024 r., znak: RKO.6220.32.2022 organ I instancji przesłał do organu odwoławczego przedmiotowe odwołanie wraz z aktami sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn. Dz. U. z. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.) dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – oos”.

W myśl art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z ust. 2 uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepisy art. 72 ustawy wymienia decyzje, których wydanie jest poprzedzane uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do brzmienia art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Art. 74 wymienia załączniki do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 75 ustawy wymienia organy właściwe do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 78 ustawy wymienia organy właściwe do wydawania opinii.

Art. 80 ust. 1 stanowi, iż jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 zd. 1 ww. przepisu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ww. ustawy w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

W myśl ust. 1 a tego przepisu w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Ust. 2 stanowi, że charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z brzmienia art. 85 ust. 1 ustawy wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

Zgodnie z ust. 2 pkt 2 uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 3 organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839). Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ pierwszej instancji jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w oparciu o ww. rozporządzenia (§3 ust. 1 pkt 82 i 83 ww. rozporządzenia).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołania i stwierdziło, że odwołanie to zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kpa.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności

należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wpływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kpa ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji leżała niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kpa). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kpa). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kpa.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Kolegium wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie w przedmiotowej sprawie i ustaliło, że decyzja z dnia 22 lipca 2024 r. znak: RKO.6220.32.2022 organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Stąd Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowiło orzec w oparciu o przepis art. 138 § 1 pkt 1 kpa tj. orzec o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji z dnia 22 lipca 2024 r. znak: RKO.6220.32.2022

Kolegium stwierdza bowiem, że postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwala na

wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Kolegium uznaje zatem postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są słuszne i Kolegium je podziela. Kolegium, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji.

Jak wynika bowiem z karty informacyjnej przedsięwzięcia planowane przedsięwzięcie polegało będzie na eksploatacji Zakładu Przetwarzania Odpadów, w skład którego wchodzić będzie: stanowisko demontażu odpadów wielkogabarytowych, stanowisko sortowania i rozdrabniania odpadów budowlanych, magazyn odpadów niebezpiecznych, boksy na surowce wtórne, kontener administracyjny i socjalny, garaż, warsztat, waga samochodowa oraz urządzenia infrastruktury technicznej jak np.: przepompownię oraz plac magazynowy przeznaczony do zbierania odpadów innych niż niebezpieczne. Realizacja planowanego przedsięwzięcia będzie prowadzona dwuetapowo. Dojazd do planowanej inwestycji będzie przebiegał planowaną drogą dojazdową od ul. Grenadierów, przebiegającą po działce o numerze 2785/4, na której planowane jest przedsięwzięcie

Organ I instancji prawidłowo zakwalifikował przedsięwzięcie w oparciu o zapisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), a konkretniej: § 3 ust. 1 pkt 82, tj. „instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów; i § 3 ust. 1 pkt 83 punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Stosownie zatem do treści w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji określonych w tym przed decyzją o pozwoleniu na budowę wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane oraz przed zezwoleniem na zbieranie odpadów, zezwoleniem na przetwarzanie odpadów i zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2021r. o odpadach. Zatem koniecznym było wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co prawidłowo zostało przez organ I instancji wykonane.

Następnie I pierwszej instancji przeprowadził analizę wniosku inwestora i stwierdził, że lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W tym miejscu Kolegium zwraca uwagę na treść art. 80 ust. 2 ustawy ooś, zgodnie z którym organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z kolei w myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 741 z późn. zm.), ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Z powyższego przepisu wynika, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest głównym instrumentem planowania i zagospodarowania przestrzennego. Jest zatem podstawowym urządzeniem planistycznym za pomocą, którego w sposób wiążący ustala się przeznaczenie terenu na określone cele. Stosownie zaś do postanowień art. 14 ust. 8 ww. ustawy, plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Z ww. przepisu wynika, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mają charakter normatywny, a zatem są powszechnie obowiązujące. Wiążą, zatem zarówno podmioty władzy, w tym organy administracji publicznej, jak i

podmioty pozostające poza strukturą władzy, to jest jednostki i ich organizacje. O normatywności takiego aktu świadczy dodatkowo jego funkcja. Zgodnie, bowiem z art. 6 ust. 1 tej ustawy ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego wydawany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy do kategorii normatywnych aktów podstawowych i jest powszechnie obowiązujący na obszarze, którego dotyczy.

Z akt sprawy wynika, że przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa Kompleksowego Systemu Gospodarki Odpadami Zakładu Przetwarzania Odpadów w Sosnowcu przy ul. Grenadierów” planowane jest do realizacji działce o numerze 2785/4 w Sosnowcu przy ul. Grenadierów. Dla działki nr 2785/4 na której planowana jest inwestycja obowiązuje Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego dla wschodniej i południowo wschodniej części gminy Sosnowiec (Uchwała Nr 711/XLIII/05 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 sierpnia 2005 r.) oraz zmiana fragmentu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wschodniej i południowo-wschodniej części Miasta Sosnowiec przyjęta uchwałą Nr 711/XLIII/05 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 sierpnia 2005 r. Obejmującego rejon obszaru poeksploatacyjnego CTL „Maczki-Bór” S.A. (pola „Bór-Zachód”) i ulicy Grenadierów (Uchwała Nr 169/X/2011 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 14 lipca 2011 r.)

Wskazać należy, że w ww. działka w części północnej położona jest w obszarze, oznaczonym na rysunku planu z 2005 r. symbolem B.17 O(NU). Część centralna ww. nieruchomości położona jest w obszarze, oznaczonym na rysunku planu z 2011 r. symbolem Ba.KD2-GP. Część północno-wschodnia ww. nieruchomości położona jest w obszarze, oznaczonym na rysunku planu z 2011 r. symbolem Ba.KD 26-D. Część południowa i wschodnia ww. nieruchomości położona jest w obszarze oznaczonym na rysunku planu z 2011 r. Symbolem Ba.14 ITO(NU) oraz Ba.3aP.0

Kolegium zauważa, że w świetle zapisów obowiązujących dla działki 2785/4 Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wschodniej i południowo wschodniej części gminy Sosnowiec (Uchwała Nr 711/XLIII/05 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 sierpnia 2005 r.) oraz zmiany fragmentu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wschodniej i południowo-wschodniej części Miasta Sosnowiec przyjęta uchwałą Nr 711/XLIII/05 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 25 sierpnia 2005 r. Obejmującego rejon obszaru poeksploatacyjnego CTL „Maczki-Bór” S.A. (pola „Bór-Zachód”) i ulicy Grenadierów (Uchwała Nr 169/X/2011 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 14 lipca 2011 r.) wynika, iż w części działki nr 2785/4, oznaczonej na rysunku planu z 2011 r. symbolem Ba.KD 2-GP, tj. Droga publiczna główna ruchu przyspieszonego jest sprzeczne z planowaną inwestycją.

Skład orzekający Kolegium doszedł do tych samych wniosków, co organ I instancji, że w terenie o symbolu Ba.KD2-GP planowana droga dojazdowa jest niezgodna z ustaleniami planu miejscowego ponieważ:

a) plan dopuszcza przez teren drogi głównej przyspieszonej wyłącznie przejazd dwupoziomowy na skrzyżowaniu z drogą oznaczoną symbolem Ba.KD 15-D a projektowany dojazd nie stanowi zjazdu z drogi głównej ruchu przyspieszonego,

b) projektowa droga nie spełnia parametrów drogi klasy głównej przyspieszonej,

c) planowa droga zmienia dotychczasowy sposób zagospodarowania, a zgodnie z § 12 ust.4pkt 7 plan przed realizacją docelowej drogi dopuszcza wyłącznie dotychczasowy sposób zagospodarowania terenów, bez możliwości lokalizacji nowych obiektów budowlanych.

Zatem zamierzenie inwestycyjne strony jest niezgodne zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach ocena organu I instancji w tym zakresie jest prawidłowa i została wydana po przeprowadzeniu prawidłowego postępowania wyjaśniającego w tym zakresie. Nadto organ I instancji uzasadnił swoje stanowisko po zapoznaniu się z charakterystyką planowanego przedsięwzięcia, w tym w szczególności z przedłożoną przez inwestora kartą informacyjną przedsięwzięcia, a także po zapoznaniu się ze stanowiskiem Prezydenta

Miasta Sosnowca (pismo z dnia 31 sierpnia 2023 r. znak: WPP.6724.320.2023.RP/KK). Dodatkowo postanowieniem z dnia 20 marca 2024 r. znak: RKO.6220.32.2022.AŻP powołał mgr inż. Arch. Katarzynę Jabłońską Rzeczoznawcę Towarzystwa Urbanistów Polskich z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego biegłego z zakresu urbanistyki i planowania przestrzennego na okoliczność wydania opinii w zakresie zgodności lokalizacji planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowiec. Została przeprowadzona analiza zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym oznaczeń graficznych.

W tym miejscu Kolegium zauważa, iż organ I instancji zastosował się do opinii biegłego podając założenia opinii i jej końcowe ustalenia. Nie wynika jednakże, aby organ I instancji ocenił ją jak każdy inny dowód w sprawie pod kątem formalnym, jak i materialnym. Kolegium zauważa jednak, że organ odwoławczy prowadząc raz jeszcze postępowanie i wydając niniejszą decyzję zweryfikował również czynności podejmowane przez organ I instancji i niejako konwalidował powyższe naruszenie prawa przy wydawaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia przez organ pierwszej instancji. W ocenie Kolegium ww. okoliczność nie miała zatem wpływu na zapadłe rozstrzygnięcie w pierwszej instancji, jak również nie ma wpływu na przedmiotowe orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. Nie mogła stanowić także przesłanki do zastosowania art. 138 § 2 kpa i uchylenia w związku z tym zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. Nadmienić należy, że w ocenie Kolegium ww. opinia biegłego zarówno pod kątem formalnym, jak i materialnym jest prawidłowa. Została sporządzona i podpisana przez osobę uprawnioną i mającą wiedzę specjalistyczną, zawiera wymagane przepisami prawa elementy treści, w tym podstawę, zakres opracowania, materiały źródłowe. Opinia jest spójna i pozbawiona niejasności czy pomyłek.

Tym samym, postępowanie organu I instancji jest w pełni słuszne i prawidłowe. Organ I instancji trafnie stwierdził, że planowana lokalizacja przedsięwzięcia nie jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kolegium podziela stanowisko organu I instancji w powyższym zakresie.

Kolegium podnosi dalej, że organ I instancji prawidłowo ustalił zasięg oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie, w oparciu o ww. ustalenie organ I instancji prawidłowo ustalił, że inwestor nie jest jedyną stroną tego postępowania i prawidłowo ustalił krąg stron tego postępowania i ustalenia te Kolegium w niniejszej sprawie przyjmuje. W świetle powyższego Kolegium przyjmuje również uzasadnienie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 KPA.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawidłowe.

Reasumując Kolegium podziela ustalenia organu I instancji dokonane w postępowaniu, w oparciu o które została wydana zaskarżona decyzja. Orzekając w ramach postępowania odwoławczego Kolegium przeprowadziło raz jeszcze postępowanie w sprawie i doszło do takich samych wniosków jak organ I instancji.

Kolegium stwierdza zatem, że postępowanie organu I instancji było przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa, został zebrany cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także zapewniono stronom i pełnomocnikowi strony czynny udział w sprawie. W ocenie Kolegium postępowanie organu I instancji nie zostało dotknięte uchybieniami wpływającymi na wynik postępowania, a zebrany materiał dowodowy pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia w sprawie.

Przechodząc do treści zaskarżonej decyzji Kolegium zauważa, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 84 ustawy. Zawiera ona obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia

oraz prawidłowe uzasadnienie prawne.

Decyzja ta została doręczona wszystkim stronom i podmiotom na prawach strony występującym w postępowaniu.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Kolegium stwierdza, że argumenty zawarte w ww. odwołaniu nie są zasadne. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji, w zakresie wskazanym w wyżej przywołanym odwołaniu i nie potwierdziło występowania wskazanych w tymże odwołaniu uchybień. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera ww. wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało zarzuty odwołania za niezasadne. Nadmienić należy, że organ I instancji dokonał oceny lokalizacji przedsięwzięcia z zapisami miejscowych planów zagospodarowani przestrzennego i wskazał, iż jest niezgodna z ich ustaleniami i na tę okoliczność przedstawił stosowną argumentację. Skład orzekający Kolegium doszedł do tych samych wniosków co organ I instancji. Aczkolwiek zaskarżona decyzja zawiera drobne uchybienia, które wyżej zostały wskazane, jednakże w ocenie Kolegium nie mają one jednak wpływu na treść orzeczenia wydanego w sprawie przez organ odwoławczy i nie mogą, w okolicznościach przedmiotowej sprawy, skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji organu I instancji.

W myśl art. 40§ 2 kpa zd. 2 jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pism tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika. W niniejszej sprawie pełnomocnikiem inwestora jest: Pani Dorota Pogoda i radca prawny Antonina Krzakała. Z uwagi na fakt, iż strona nie wybrała pełnomocnika, któremu należy doręczyć niniejszą decyzję Kolegium wybrało radcę prawnego Antoninę Krzakałą, jako tego pełnomocnika, który złożył odwołanie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2023 r. poz. 1634 ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200,00 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
/właściwy popi na oryginale/

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek - Dziwoki
/właściwy popi na oryginale/

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
/właściwy popi na oryginale/

Otrzymują”

1. radca prawny Antonina Krzakała – pełnomocnik EKO – MIX sp. z o.o.
Kancelaria Radcy Prawnego Antonina Krzakała, ul. Kościuszki 227, 40 – 600 Katowice
2. Gmina Sosnowiec - Prezydent Miasta Sosnowiec, Al. Zwycięstwa 20, 41-200 Sosnowiec
3. strony postępowania w trybie art. 49 kpa
4. Prezydent Tychy, Al. Niepodległości 49, 43 – 100 Tychy z aktami
5. aa.